

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/115/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010034
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010034.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti odsúdenému S. P., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom K. XXX, okres Nové Mesto nad Váhom, t. č. výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre trestný čin zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c), písm. e) Tr. zákona, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 15. októbra 2020 prejednal sťažnosť odsúdeného podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. júna 2020 pod sp. zn. 6Pp/6/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku sa sťažnosť odsúdeného S. P. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 11. júna 2020 pod sp. zn. 6Pp/6/2020 zamietol podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku s poukazom na § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona ako nedôvodný návrh odsúdeného S. P. na jeho podmienené prepustenie z výkonu uloženého trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1T/37/2017 zo dňa 04.04.2017 pre trestný čin zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na §139 odsek 1 písm. c), písm. e) Tr. zákona vo výmere 4 (štyri) roky, so zaradením na jeho výkon do ústavu stredným stupňom stráženia, pričom uznesením Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 4Nt/94/2019 zo dňa 19. septembra 2019 bol zmenený spôsob výkonu trestu odňatia slobody jeho preradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Vykonávaný trest odňatia slobody má po započítaní väzby (táto trvala od 21.11.2016 do 20.04.2017) predpokladane vykonať dňa 21. novembra 2020. Okresný súd citované rozhodnutie odôvodnil tým, že hoci u odsúdeného bola splnená prvá zákonná (formálna) podmienka pre jeho podmienené prepustenie, a to vykonanie potrebnej časti z výmery predmetného uloženého nariadeného trestu odňatia slobody, avšak v zmysle § 66 odsek 1 Tr. zákona neboli kumulatívne splnené ďalšie dve zákonné (materiálne) podmienky, a to preukázanie polepšenia sa doterajším výkonom trestu (tzv. druhá materiálna podmienka) a dôvodné očakávanie vedenia riadneho života na slobode (tzv. tretia materiálna podmienka). Pokiaľ ide o tzv. druhú materiálnu podmienku, okresný súd skonštatoval, že táto nebola splnená nakoľko odsúdený sa dopustil viacerých porušení ústavného poriadku, pričom v jeho prípade nejde o ojedinelé prípady porušovania povinností. Vo vzťahu k nesplneniu tretej materiálnej podmienky odsúdeným, okresný súd skonštatoval u odsúdeného vysoké riziko recidívy, keďže veľmi ťažko možno očakávať vedenie riadneho života odsúdeným na slobode, pokiaľ ten nie je schopný dodržiavať pravidlá vo výkone trestu odňatia slobody, kde je pod neustálym dohľadom. Okresný súd sa stotožnil so záverom hodnotenia ústavu, ktorý neodporučil odsúdeného prepustiť a vzhľadom aj na povahu spáchaného trestného činu, ako aj na ústav v ktorom odsúdený vykonáva uložený trest odňatia slobody (minimálny stupeň stráženia) a dospel k záveru, že u odsúdeného nebola daná dostatočná záruka, že bude viesť na slobode riadny život.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal odsúdený S. P. sťažnosť, ktorú bližšie písomne odôvodnil sám i prostredníctvom svojej obhajkyne s tým, že považuje napadnuté uznesenie za nesprávne z dôvodu, že okresný súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a na základe toho dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom. Namietol nesplnenie druhej materiálnej zákonnej podmienky, keďže riadne preukázal svoje polepšenie schopnosťou viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody. Nepopiera, že sa u neho vyskytli určité nedostatky v správaní a vystupovaní, avšak nebol mu za to udelený žiadny disciplinárny trest, keďže charakter závažnosti týchto nedostatkov je minimálny. Je preto názoru, že nejde potom o také nedostatky, pre ktoré by súd mohol nesplnenie druhej materiálnej podmienky. K podanému hodnoteniu ústavom dodal, že tvrdenia o jeho nátlakovom správaní sú všeobecné, vágne a absolútne nepreskúmateľné. Podľa odsúdeného je neprípustné, aby súdy v konaní o návrhu na podmienkové prepustenie vyvodzovali skutkové závery o nepolepšení sa odsúdeného na základe vágnych zápisov ústavu, ktoré zrealizoval nevedno kto a prečo, bez uvedenie času a vyhodnotenia zaznamenaného poznatku. Pritom súčasne je v hodnotení konštatované, že z jeho strany ide o nekonfliktného človeka, ktorý nie je v kolektíve odsúdených konfliktný a preferuje pokoj a samotu. Odsúdený sa taktiež nestotožňuje s tvrdením súdu prvého stupňa o nesplnení tretej materiálnej podmienky, keďže dostatočne preukázal svoje polepšenie nielen disciplinárnym odmenením za pozitívne pracovné výsledky, čo svedčí o tom, že si vybudoval riadne pracovné návyky, ale aj vybudovaním riadneho sociálneho zázemia, keď udržiaval kontakty v rôznych formách so svojou matkou a sestrou. Pokiaľ súd poukázal na skutočnosť, že bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný a že má dlhodobu tendenciu riešiť situácie bežného života nátlakovým spôsobom, tak odsúdený poukázal na to, že oproti dĺžke predchádzajúcich trestov mal omnoho viac času na zmenu svojich postojov a osobnostných čŕt, pre ktoré je vo výkone trestu v súčasnosti. Napokon aj z hodnotenia vyplýva, že k trestnej činnosti i k používaniu alkoholických nápojov verbalizuje kritický postoj, na základe čoho možno jednoznačne konštatovať, že využil čas strávený vo výkone trestu odňatia slobody k zmene tých postojov a negatívnych návykov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestnej činnosti. Je preto názoru, že na základe uvedeného nemožno dospieť k inému záveru ako k tomu, že splnil aj tretiu materiálnu podmienku t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života na slobode a že riziko jeho recidívy po prepustení na slobodu je minimálne. Preto navrhol krajskému súdu aby napadnuté uznesenie podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku zrušil a sám vo veci rozhodol o jeho vyhovení jeho návrhu na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 26. augusta 2020, na neverejnom zasadnutí dňa 15. októbra 2020 preskúmal v zmysle § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného S. P., hoci bola podaná včas a oprávnenou osobou, nie je dôvodná.

Okresný súd postupoval vecne správne a zákonne, keď návrh odsúdeného S. P. na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa kumulatívne (súčasne) všetky tri zákonné podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 66 Tr. zákona, okrem jednej (formálnej) zákonnej podmienky, ktorou je lehota pre to, aby mohol byť podmienkovo prepustený. Odsúdený S. P. však i podľa názoru krajského súdu dôsledne nespĺňa už i relevantné vedenie riadneho života v podmienkach výkonu trestu, pričom v súčasnosti je odsúdený zaradený v ústave s minimálnym stupňom stráženia, ktorý je typický práve miernejším „benevolentnejším“ vnútorným režimom. Pokiaľ odsúdený sa nedokáže adaptovať na podmienky výkonu trestu, potom nemožno konštatovať, že výkon trestu odňatia slobody u odsúdeného plní svoj výchovný účel, ktorý zakladá práve predpoklad vedenia riadneho života na slobode po podmienkovom prepustení, teda splnenie tretej zákonnej podmienky v zmysle § 66 odsek 1 Tr. zákona. Vzhľadom na všetky skutočnosti a okolnosti, správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich najmä neschopnosť dodržiavať pravidlá vo výkone trestu, trestná minulosť, závažnosť povahy a charakteru ním spáchanej trestnej činnosti a súdom vyhodnotenú vysoké riziko recidívy) nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti po podmienkovom prepustení odsúdený povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 odsek 1 Tr. zákona. Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom podrobne odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, na tieto vecne správne dôvody v podrobnostiach len odkazuje, keďže napadnuté uznesenie svojím kvalifikovaným odôvodnením tvorí spolu s uznesením nadriadeného krajského súdu jednotu.

Krajský súd na základe uvedených dôvodov nepovažoval sťažnosť odsúdeného S. P. za dôvodnú, neakceptoval ju a podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku túto preto zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.